

மத்தேயு சவிசேஷம்

ராஜாவாகி கிறிஸ்து

மத்தேயு சவிசேஷம், சவிசேஷம் விவரங்களில் முதலாவதாகவும் புதிய ஏற்பாட்டில் முதலாவது புத்தகமாவும் உள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களின் எல்லா தொடக்க காலப் பட்டியல்களிலும் செயல்முறையில் இதுவே முதல் புத்தகமாக உள்ளது. (ஏவதுல் பெற்றிராத) ஒரு பாரம்பரிய வரலாற்றின்படி, இது இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றி எழுதப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற மூன்று விவரங்களுக்கு முன்னதாக எழுதப்பட்டதால், இது முதலிடத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இது நான்கு சவிசேஷ விவரங்களிலும் மிகப் பிரபலமானதாக இருந்தது என்பது, இது முதலிடத்தில் வைக்கப்பட்டதற்கான சாத்தியக் கருவுள்ள இன்னொரு காரணமாக உள்ளது: இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இருந்த கிறிஸ்துவ எழுத்தாளர்கள், மாற்கு, ஹாக்கா, யோவான் சவிசேஷங்களைக் காட்டிலும் மத்தேயு சவிசேஷத்தில் இருந்து அதிகமாக மேற்கோள் காண்பித்தார்கள்.

மத்தேயு சவிசேஷம் முதலிடத்தில் வைக்கப்படுவதற்கான காரணம் எதுவாயிருப்பினும், இதன் தகுதிநிலையும் வலியுறுத்தமும், இதனைப் பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் இடையில் ஒரு பூரணமான தொடர்புக் கண்ணியாக ஏற்படுத்துகின்றன. பழைய ஏற்பாடானது, யூதர்கள் தங்களுக்கு நீண்ட காலமாகவே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப் பட்டுள்ள ராஜாவாகியதங்களின் மேசியாவை எதிர்நோக்கி இருத்தலுடன் முடிந்தது. அந்த ராஜாவாக இருப்பவர் இயேசுவே என்று மத்தேயுவின் சவிசேஷத்தில் அறிவிக்கப்படுதலுடன் புதிய ஏற்பாடு தொடங்குகிறது!

மத்தேயு சவிசேஷத்திற்கு ஒரு அறிமுகம்

புத்தகத்தை எழுதியவர்

மத்தேயு சவிசேஷப் புத்தகத்தின் (“according to Matthew” தமிழில் இது, “மத்தேயு எழுதின” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) என்று தலைப்புக் குறிப்பானது மூலத்தொகுதியின் பாகமாயிருந்திருக்காது.¹ இருந்த போதிலும், தொடக்க கால எழுத்தாளர்கள், மத்தேயுவின் பெயர்கொண்டு இன்று அறியப்படுகிற இந்தப் புத்தகத்தை மத்தேயுதான் எழுதினார் என்பதை ஒரு சேர நம்பினார்கள்.² இந்தப் புத்தகத்தின் இயல்பு, மத்தேயுவின்³ இயல்பென்று கொஞ்சமாக அறியப்பட்டவற்றுடன் ஒத்துப் போகிறது.

“தேவனுடைய கொடை” என்று அர்த்தப்படுகிற பெயரான மத்தேயு என்னப்பட்டவர், லேவி என்றும் அறியப்பட்டார், இது “இசைவில் இணைந்தவர்” என்றும் அர்த்தப்படுகிறது. (மத். 9:9ஐ மாற். 2:14எடன் ஒப்பிட்டுக் காணவும்).⁴ இவர் கப்பர்ந்கூம் ஊரைச் சேர்ந்தவர் (மாற். 2:1, 14), இது கலிலேயாக் கடற்கரையின் வடமேற்குப் பகுதியில் இருந்த ஒரு பெரிய நகரம் ஆகும், மற்றும் இவரது தந்தை அல்பேயு என்னும் பெயருடையவராய் இருந்தார் (மாற். 2:14). மத்தேயு ரோம அரசில் ஒரு வரிவகுவிப்பவராகப்⁵ பணியாற்றி வந்தார் (மத். 10:3). யூதர்களில் பெரும்பான்மையானோர் இவரைக் காட்டிக் கொடுப்பவர் என்று கருதி னார்கள். “ஆயக்காரன்” மற்றும் “பாவி” என்ற வார்த்தைகள் அவர்களின் சிந்தையில் ஒரு பொருட் பல சொற்களாக இருந்தன (மத். 9:10, 11; 11:19 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

ஒரு நாள் இயேசு, மத்தேயுவை கப்பர்ந்கூமில் இருந்த வரிவகுவிப்பு அலுவலகத்தில் கண்டு, அவரிடத்தில், “என்னைப் பின்செல்ஸ்” என்று கூறினார். அந்த வரிவகுவிப்பவர் “எல்லாவற்றையும் விட்டு, அவருக்குப் பின் சென்றார்” (ஹாக். 5:27, 28). இந்த அழைப்புக்குச் சற்றுப் பின்பு, மத்தேயு இயேசுவுக்கு ஒரு வரவேற்றபை அளித்து, தமது சக ஆயக்காரர்களையும் சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தவர்களையும் அந்த விருந்திற்கு அழைத்தார் (மத். 9:9-17; ஹாக். 5:29-39).

மத்தேயுவின் பெயர் பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களின் எல்லாப் பெயர்ப்பட்டியலிலும் காணப்படுகிறது (மத். 10:3; மாற். 3:18; ஹாக். 6:15; அப். 1:13). இவர் அப். நடபடிகள் 1 முதல் 7 அதிகாரங்கள் வரையில் எருசலேமில் அப்போஸ்தலர்கள் செய்த ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்திருப்பார், ஆனால் அந்த இடத்திற்கு அப்பால் இவரது ஊழியம் பற்றி நம்பத் தகுந்த தகவல் எதையும் நாம் கொண்டிருப்பதில்லை. ஏவுதல் பெற்றிராத தொடக்க காலப் பாரம்பரிய வரலாறானது, இவர் பதினெந்து ஆண்டுகள் அளவாக யூதேயாவில் பிரசங்கித்ததாகவும் பின்பு தொலைதூராக் களங்களுக்குச் சென்றதாகவும் கூறுகிறது. அதே பாரம்பரிய வரலாறானது, இவர் “தமது சொந்தப் பிரசங்கத்தின் குறைவினால், எழுதியதன் மூலம்” விவரம் அளிக்க, தம் சுவிசேஷ விவரத்தை எழுதினார் என்று கூறுகிறது.⁶

இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றி ஒரு கேள்வி

தொடக்க கால எழுத்தாளர்களில் பலர், மத்தேயு முதலில் இந்தப் புத்தகத்தை அரமாயிக் (எபிரேய மொழியின் வட்டார வழக்கு) மொழியில் எழுதினார் என்றும் பிற்பாடு இது மத்தேயுவினாலோ அல்லது வேறு யாரோ ஒருவரினாலோ கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்றும் கருத்து தெரிவித்தார்கள். மெரில் தென்னீ அவர்கள், இந்தப் பாரம்பரிய மானது “அரமாயிக் மூலப் பிரதியொன்று இருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப் படாததாலும், இந்த சுவிசேஷப் புத்தகமானது கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பின் அடையாளங்கள் எதையும் கொண்டிராததாலும் அடிக்கடி மறுக்கப் பட்டிருள்ளது” என்று எழுதினார்.⁷ ஜேக் ஹாயில் அவர்கள், “பெரும்பாலான கல்விமான்கள், ‘நமது புத்தகமானது கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்ட

மாபெரும் கிரேக்க நூலாக உள்ளது” என்று வலியுறுத்துகின்றார்கள்” என்று கூறுவதுடன், “இந்த சவிசேஷத்தின் தொடக்க கால அரமாயிக் மொழிக் குறிப்புகளோ அல்லது கையெழுத்துப் பிரதிகளோ இருப்பதில்லை” என்றும் கூறினார்.⁸ மத்தேயு சவிசேஷம் பற்றிய நமது படிப்பில், நாம் அரமாயிக் மொழியிலான இதன் தொடக்க கால பதிப்பு ஒன்று இருந்தது என்ற கருதுகோளின்மீது கவனம் செலுத்த மாட்டோம். அதற்கு மாறாக, தேவன் நமக்காகப் பாதுகாத்து அளித்துள்ள (கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்ட) இந்தப் புத்தகத்தின் மீதே கவனம் செலுத்துவோம்.

இந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கம்

மத்தேயு இந்தப் புத்தகத்தை எழுதும்போது, தமது சக யூதர்களையே தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பது உறுதி: இவர் யூத வம்ச வரலாறு ஒன்றுடன் தொடங்கினார் (1:1-17). இவர் பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நேரடியான மேற்கோள்கள் அடங்கிய ஏறக்குறைய ஒரு நூறு மறைவான குறிப்பிடுதல்களை உள்ளடக்கினார்.⁹ இயேசு பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதறிசனத்தை நிறைவேற்றினார் என்பதை இவர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார் (1:23; 2:6, 15, 23 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இவர் யூதர்களுக்கு நன்கு பழக்கமான, “தாவீதின் குமாரன்” (1:1, 20; 9:27) போன்ற சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தினார். இவர், இயேசு “காணாமற் போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு” அனுப்பப் பட்டார் என்பதை வலியுறுத்தினார் (15:24; 10:6ஐயும் காணவும்).

இஸ்ரவேலர்கள் நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்த மேசியா/ராஜா வந்துவிட்டார் என்று காண்பிப்பதே மத்தேயுவின் நோக்கமாக இருந்தது. இந்தப் புத்தகத்தின் ஆய்வுக் கருத தான்து தொடக்க வசனத்திலேயே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது: “ஆபிரகாமின் குமாரனாகிய தாவீதின் குமாரனான இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய வம்ச வரலாறு” (1:1).

இந்தக் கூற்று கிறிஸ்துவை, தேவன் தாவீதுடனும் ஆபிரகாமுடனும் ஏற்படுத்தியிருந்த மாபெரும் உடன்படிக்கைகள் இரண்டுடன் ஒன்று சேர்க்கிறது. தாவீதுடன் தேவன் செய்த உடன்படிக்கையில் தாவீதின் அரியணையில் அமர்ந்து என்றென்றும் ஆட்சி செய்ய ஒரு ராஜா வருவார் என்ற வாக்குத்தத்தம் அடங்கியிருந்தது (2 சாமு. 7:8-13). ஆபிரகாமுடன் தேவன் செய்த உடன்படிக்கையில் ஆபிரகாமின் மூலமாகப் பூரியில் உள்ள எல்லாக் குடும்பங்களும் ஆசிரவதிக்கப்படும் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார் (ஆதி. 12:3).¹⁰

“மேசியா” என்பது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட[ஒரு]வர் என்று அர்த்தப்படும் எபிரேய மொழிச் சொல்லிலிருந்து ஓலியாக்கமாக உள்ளது. “கிறிஸ்து” (யோவா. 1:41) என்பது இதற்கு இணையான கிரேக்கச் சொல்லாக உள்ளது. ஆசாரியங்களையும் (யாத். 28:41; 29:7) பிறரையும்¹¹ நியமிப்பதில் அபிஷேகம் செய்வித்தல் பயன்படுத்தப்பட்டது; ஆனால் ஒரு யூதர், “தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்” என்ற சொற்றொடரைக்

கேள்விப்படும்போது, அவர் ஒரு ராஜாவைப் பற்றியே நினைத்தார் (1 சாமு. 10:1; 24:6; சங். 2:2, 6 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இயேசுவின் ராஜத்துவம் என்பதே மத்தேயு கவிசேஷ்டத்தில் வலியுறுத்தமாக உள்ளது: “யூதர்களின் ராஜாவை” ஆராதிப்பதற்காக ஞானிகள் வந்தார்கள் (2:2). இயேசுவில் ஒரு போட்டி ராஜாவை ஏரோது உய்த்துணர்ந்தார் (2:3-9). அவர் இயேசு தாவீதின் குமாரன் என்பதை மக்கள் ஓப்புக்கொண்டார்கள் (9:27; 15:22; 20:30). கிறிஸ்து ஒரு ராஜாவாக எருசலேமுக்குள் நுழைந்தார் (21:1-11; வ. 5ஐயும் காணவும்). அவரது சிலவையின்மீது, “யூதர்களின் ராஜா” என்று எழுதப்பட்டு இருந்தது (27:37). இயேசு, ஒரு நாளே தாம் ஒரு நியாயாதிபதியாக தமது அரியணையில் அமரப் போவதாக உறுதிப் படுத்தினார் (25:31-33).

எரிக் ஹைடான் அவர்கள், மத்தேயு புத்தகத்தில், “நாம் ஒரு ராஜாவின் தூதுவருக்கு (யோவான் ஸாநானன்¹²), ராஜாவின் சோதனை வேளைகளுக்கு (அவர் சோதிக்கப்படுதல்), ராஜாவின் கொள்கை விளக்க அறிவிப்புக்கு (மலைப் பிரசங்கம்), ராஜாவின் ஊழியத்துக்கு (அவரது போதனைகள் மற்றும் அற்புதங்கள்), ராஜாவின் புறக்கணிக்கப்படுதலுக்கு, மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றுக்கு அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றோம்” என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.¹³ “இந்தப் புத்தகத்தைக் கண்ணோக்குங்கள்” என்ற புத்தகத்தின் ஆசிரியர்கள், “இயேசு ஒரு ராஜாவைப் பிறந்தார், ஒரு ராஜாவைப்போல் வாழ்ந்தார், ஒரு ராஜாவைப் போல் பேசினார், ஒரு ராஜாவைப்போல் மரித்தார், அவர் மரித்தோரில் இருந்து எழுந்து ராஜாதி ராஜாவாக மீண்டும் வருவதாக வாக்குத்தத்தும் செய்தார்” என்று எழுதினார்.¹⁴

ராஜாவின் இராஜ்யத்தின்மீதும் மத்தேயு கவனம் செலுத்துகின்றார். “பரலோக இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது” (3:2; 4:17; 10:7) என்பதே யோவான் ஸநானன், இயேசு, இயேசுவின் சீஷர்கள் ஆகியோரின் அடிப்படைச் செய்தியாக இருந்தது. “இராஜ்யம்” என்ற வார்த்தையானது மத்தேயு கவிசேஷ்டத்தில் ஐம்பதுக்கும் அதிகமான முறைகள் காணப் படுகிறது.¹⁵ (“பரலோக இராஜ்யம்” என்ற சொற்றொடர் மட்டும் முப்பதுக்கும் அதிகமான முறைகள் காணப்படுகிறது.¹⁶) இந்தப் புத்தகத்தில் பெரும்பாலான உவமைகள் “அன்றியும் பரலோக இராஜ்யம் ... போன்றதாக உள்ளது” என்றே தொடங்குகின்றன (அதிகாரம் 13ல் உள்ள உவமைகளைக் காணவும்).

மத்தேயு யூத வாசகர்களுக்கு எழுதியிருக்கலாம், ஆனால் அவர் யூதர்களுக்கு மட்டுமே எழுதகவில்லை. இந்த அப்போஸ்தலர், ஏவுகவினால் எல்லா மக்களுக்கும் எழுதினார். இவருடைய விவரத்தில் முதல் வசனம், இயேசு “தாவீதின் குமாரன்” என்று கூறுவதுடன், அவர் “ஆபிரகாமின் குமாரன்” என்றும் கூறிற்று. இயேசு, பூமியின் எல்லா இனங்களும் ஆசீர் வதிக்கப்படும் என்று ஆபிரகாமிடம் அளிக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தின் நிறைவேற்றமாக இருந்தார் (ஆதி. 12:3; 22:18; கலா. 3:8). மத்தேயு யூதரல்லாதவர்களை (புறஜாதிகளை)ப் பற்றி அடிக்கடி குறிப்பிட்டார் (4:14-16; 8:11, 12; 12:18, 21; 13:38; 15:22-28; 24:14). இந்தப் புத்தகத்தின்

தொடக்கப் பகுதியில், புறஜாதியைச் சேர்ந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் இயேசவை ஆராதிக்க வந்தார்கள் (மத். 2:2-12); இதன் முடிவில் இயேசு, “ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய், சுகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி” (28:19அ) என்று கட்டளையிட்டார். மத்தேயு சுவிசேஷம் இயேசவை, உலகளாவிய இரட்சகராக எடுத்துரைக்கிறது.

இந்தப் புத்தகத்தின் பண்புகள்

மத்தேயு சுவிசேஷப் புத்தகத்தின் பெரும்பாலான பண்புகள் அதன் நோக்கத்திற்கு தொடர்புடையவைகளாக உள்ளன.

முன்னரே குறிப்பிட்டபடி, இந்த சுவிசேஷ விவரம் நிறைவேற்றப் பட்டதீர்க்கதரிசனத்தை வலியுறுத்துகிறது. மீண்டும் மீண்டும் ஏதாவதொரு நிகழ்வு “தீர்க்கதரிசியால் [அல்லது தீர்க்கதரிசிகளால்] உரைக்கப்பட்டபடி இவ்வாறு நடந்தது” (மத். 1:22; 2:15, 17, 23; 8:17ஐக் காணவும்) என்று இது எடுத்துரைக்கிறது. சிலுவையில் அறையப்படுதல் (இது யூதர்களுக்கும் இடறுதலாக இருந்தது, 1 கொரி. 1:23) என்பது தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாயிருந்தது (26:54, 56; 27:9) என்ற உண்மையை மத்தேயு சிசேஷக் கருத்தாக ஏற்படுத்தினார். இவ்விதமாக இந்தப் புத்தகம், “கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு மதவெறிக் குழுவினரின் ‘புதிய’ மதக்குழவாயிராமல், தீர்க்கதரிசிகள் யாவரும் முன்னுரைத்தவற்றின் முழுமையான நிறைவேற்றமாக இருந்தது” என்பதைத் தெளிவாக்கிறது.¹⁷

மேலும், குறிப்பிட்டபட்டபடி, இந்தப் புத்தகமானது ஒரு பலத்த யூதப் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. பழைய ஏற்பாடு மற்றும் இஸ்ரவேலின் மேசியா/ராஜா என்பவற்றின்மீதான இதன் வலியுருத்தத்துடன் கூடுதலாக, இது மத்தேயுவின் நாட்களில் இருந்த யூதத்துவத்தை அதன் மாறுபட்ட சிந்தனைத்துறைகள், பயபக்திக்கான அதன் வெளிப்படையான செயல்கள், அங்கீகாரத்தின்மீது அதன் அன்பு, மற்றும் அதன் யூத மார்க்கத்து அமைவிக்கும் நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை விரிவாகப் பிரதிபலிக்கிறது.¹⁸

இயேசவின் ராஜத்துவம் பற்றிய மத்தேயுவின் வலியுறுத்தத்தின் காரணமாக, இவரது புத்தகத்தில் உள்ள சில விஷயங்கள் மற்ற மூன்று புத்தகங்களிலும் இடம்பெறுவதில்லை. இவர் பதிவு செய்துள்ள பதினெண்நால் உவமைகளில், பதினேநாறு உவமைகள் இவருக்கே உரியவைகளாக இருக்கின்றன. இவரது புத்தகத்தில் உள்ள அற்புதங்களில் மூன்று வேறு எவ்விடத்திலும் காணப்படுவதில்லை. எல்லாம் ஒன்றுகூட்டிக் காண்கையில், மத்தேயு சுவிசேஷத்திற்கு மட்டுமே உரித்தான முப்படு பிரிவுப் பகுதிகள் உள்ளன, இவற்றில் பெரும்பாலானவை ராஜா மற்றும் அவரது இராஜ்யம் என்ற பாடக் கருத்தைக் கொண்டுள்ளன.

இந்தப் புத்தகமானது இயேசவின் போதனையின்மீது பலத்த வலியுறுத்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. இயேசு ராஜாவாக இருக்கின்றார். என்றால், அவர் சட்டங்களை ஏற்படுத்த உரிமை கொண்டுள்ளார். ஒப்புயர்வற்ற மலைப்பிரசங்கம் உட்பட (5-7) இயேசவின் ஐந்து மாபெரும் உரையாடல்களை மத்தேயு பதிவு செய்யப்பட்டபடி, இயேசவின் போதனையில்

உள்ள ஒரு தனிச் சிறந்த அம்சம் கவனிக்கப்பட வேண்டும்: நான்கு சவிசேஷ விவரங்களிலும், இது ஒன்றுதான் “சபை” என்ற வார்த்தையைக் குறிப் பிடுகிறது (16:18; 18:17). கர்த்தருடைய சபை கூடுதல் அல்லது சபை என்பது யூதர்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட விஷயமாயிருந்தது (யாத். 12:3, 6, 19, 47).²⁰ மற்றும், “ஜெப ஆலயம்” என்பது “சபை” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்ட கிரேக்க வார்த்தையான ekklesia என்பதற்கு ஒத்ததாக இருந்தது.²¹ மேசியாவின் இராஜ்யம் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள் கிறிஸ்துவின் சபையில் நிறைவேற்றப்படும் என்று மத்தேயு கூறினார்.

இந்தப் புத்தகத்தில் தனிச்சிறப்பான, கிறிஸ்தவத்தை சார்ந்துபோசம் கூறு ஒன்றுள்ளது என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இயேசு சட்ட விரோதமான குழந்தையாகப் பிறந்தார் என்று யூதர்களிடையே வதந்திகள் பரவுவதைத் தடை செய்வது என்பதே கிறிஸ்துவின் பிறப்பு பற்றிய விவரங்களைக் கொடுத்ததற்கான ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். வெறுமையான கல்லறைக்கு யூதர்கள் அளித்த பிரபலமான ஒரு விளக்கம் வெளியாக்கப்பட்ட இடமான மத்தேயு 28:11-15ஐக் கவனியுங்கள். மத்தேயு உண்மைகளை எடுத்து உரைத்து, பின்னர், தமது வாசகர்கள், விசவாசத்தின் பக்கமா அல்லது அவிசவாசத்தின் பக்கமா, எந்தப் பக்கம் இருக்கின்றார்கள் என்பதை அவர்களே முடிவு செய்யும்படி அறைக்கவல் விடுத்தார்.

மற்ற சவிசேஷ விவரங்களில் உள்ளபடி, நமது பாவங்களுக்காக இயேசு மரித்தார் என்பதே மத்தேயு புத்தகத்தின் முன்னணிக் கருத்தாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகத்தின் மொத்தப் பாடக் கருத்துக்களில் 25 சதவிகிதமானது கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை மையங்கொண்டுள்ளது.

இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலம்

“இந்நாள் வரைக்கும்” (27:8; 28:15) என்ற சொற்றொடரை மத்தேயு பயன்படுத்துதலானது இவர் எழுதிய நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு காலம் கடந்து சென்றிருந்ததைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இதற்கு மறுபறுத்தில், அதிகாரம் 24ல் மிகவும் விரிவாக முன்னுரைக்கப்பட்ட ஏருசலேமின் அழிவுக்கு முன்பாக (கி.பி. 70) இந்தப் புத்தகம் கி.பி. 50க்கும் கி.பி. 70க்கும் இடையில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். பழையவாத எழுத்தாளர்கள் பலர், இந்தப் புத்தகம் கி.பி. 60ல் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கின்றார்கள்.

இந்தப் புத்தகத்தின் பிரிவுகள்

மத்தேயு சவிசேஷப் புத்தகமானது பல இயற்கையான பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. 4:17 மற்றும் 16:21 வசனங்களில் உள்ள “அதுமுதல்” என்ற வார்த்தைகளினால் மனித வரலாற்றுப் பிரிவுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அதிகாரம் 4ன் வசனம் 17 இயேசுவின் ஊழியத்தின் தொடக்கமாக இருக்கையில், 16:21 முடிவின் தொடக்கமாக உள்ளது. இயேசுவின் மாபெரும் உரையாடல்களில் காணப்படுகிற “இயேசு இந்த வார்த்தை களைச் சொல்லி முடித்தபோது” (7:28; 11:1; 13:53; 19:1; 26:1) என்ற வார்த்தைகளினால் தலைப்பு ரீதியான பிரிவுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இயல்பான இந்த பிரிக்கும் கருத்துக்களை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளப்படக்கூடிய வரைக்குறிப்புக்குள் ஒன்றிணைத்தல் என்பது ஒரு அறைக்கலாக உள்ளது. பல வரைக்குறிப்புகள் பின்வரும் இரு வார்த்தைகளில் ஒன்றைப் பயன்படுத்துகின்றன: “மேசியா” அல்லது “ராஜா.” டென்னீ அவர்கள் தமது பிரிவுகளில் “மேசியா” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்: (1) மேசியாவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள் உணர்ந்தறியப்பட்டன, (2) மேசியாவின் கொள்கைகள் அறிவிக்கப் பட்டன, மற்றும் (3) மேசியாவின் வல்லமை வெளிப்படுத்தப்பட்டது.²² மேயர்ஸ் அவர்கள் “ராஜா” மற்றும் “இராஜ்யம்” என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார்: (1) ராஜாவின் வருகை, (2) இராஜ்யம் பற்றிய அறிவித்தல், (3) ராஜாவைப் பூர்க்கணித்தல், மற்றும் (4) ராஜாவின் வெற்றி.²³ ஜான் பிலிப்ஸ் அவர்களும் தமது தலைப்புக்களில் “ராஜா”²⁴ என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். அவரது பிரதான பிரிவுகள் பின்வரும் வரைக்குறிப்பில் தமுவிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மத்தேயு சுவிசேஷப் புத்தகத்தின் வரைக்குறிப்பு

I. ராஜா வெளிப்படுத்தப்படுதல் (1:1-9:38).

A. இயேசுவின் ஊழியத்திற்கான தயாரிப்பு.

1. இயேசுவின் வம்ச வரலாறு (1:1-17).
2. இயேசுவின் பிறப்பும் குழந்தைப் பருவமும் (1:18-2:23).
 - a. ஞானிகள் வருதல்.
 - b. எகிப்துக்கு ஒடிப்போகுதல்.
 - c. பின்னைகள் கொலை செய்யப்படுதல்.
 - d. நாசரேத்தாருக்குக் திரும்புதல்.
3. இயேசுவின் ஞானஸ்நானம் (3:1-17).
 - a. யோவான் ஸ்நானனின் (மேசியாவின் அறிவிப்பாளர்) ஊழியம்.
 - b. அந்த ஊழியத்தின் உச்சக்கட்டம்: இயேசுவின் ஞானஸ்நானம்.
4. இயேசு சோதிக்கப்படுதல் (4:1-11).

B. இயேசுவின் ஊழியத்தின் வல்லமை.

1. கவிலேயாவில் அவரது ஊழியத்தின் தொடக்கம் (4:12-17; அந்த ஊழியத்தின் தொகுப்புக்கூற்றை 4:23-25; 9:35-38 ஆகியவற்றில் காணவும்).
2. அவரது முதல் சீஷர்கள் (4:18-22).
3. மலைப் பிரசங்கம் (5:1-7:29).
4. வல்லமை நிறைந்த அற்புங்கள் (மற்றும் பொது மக்களிடையே மதிப்பு வளருதல்; 8:1ஐக் காணவும்) -

- மற்றும் இடையிடையே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள்.
- ஒரு தொழுநோயாளி குணமாக்கப்படுதல் (8:2-4).
 - ஒரு நூற்றுக்கு அதிபதியின் வேலைக்காரர் குணமாக்கப் படுதல் (8:5-13).
 - பேதுருவின் மாமி மற்றும் பிறர் குணமாக்கப்படுதல் (8:14-17).
 - சீஷராகப் போகின்றவர்கள் (8:18-22).
 - அலைகள் அமைதிப்படுத்தப்படுதல் (8:23-27).
 - அசுத்த ஆவிபிடித்த இருவர் குணமாக்கப்படுதல் (8:28-34).
 - திமிர்வாதக்காரர் ஒருவர் குணமாக்கப்படுதல் (9:1-8).
 - மத்தேயு அழைக்கப்படுதல் மற்றும் மத்தேயு விருந்தளித்தல் (9:9-13).
 - உபவாசம் பற்றிய ஒரு கேள்வி (9:14-17).
 - ஒரு வியாதிப்பட்ட பெண் குணமாக்கப்படுதலும் மரித்த ஒரு சிறுபெண் உயிரோடு எழுப்பப்படுதலும் (9:18-26).
 - பார்வையற்ற இரு மனிதர்கள் குணமாக்கப்படுதல் (9:27-31).
 - பிசாக பிடித்த ஒரு மனிதர் குணமாக்கப்படுதல் - மற்றும் இது பிசாக்களின் தலைவன் மூலமாகவே செய்யப் பட்டதென்று ஒரு குற்றச்சாட்டு (9:32-34).

II. ராஜா எதிர்த்து நிற்கப்படுதல் (10:1-16:12).

- எதிர்ப்பு முன் எதிர்பார்க்கப்படுதல்.
 - விசேஷித்த ஊழியத்திற்காக பன்னிருவர் ஒதுக்கி வைக்கப் படுதல் (10:1-4).
 - “இழந்துபோன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் குடும்பத்தினருக் கான” அளவிற்கு உட்பட்ட கட்டளை - அத்துடன் சீஷத்துவத்திற்கான பொதுவான சில அறிவுறுத்தல்கள் (10:5-42). (எதிர்ப்பை முன் எதிர்பார்த்தல் பற்றியது. வ. 14, 16-18, 21-25, 28, 34-36, 39 ஆகியவற்றைக் காணவும்).
- விசவாசமும் உண்மைத்தன்மையும் புகழப்படுதல். (இந்தக் காலகட்டத்தின்போது இயேசுவின் ஊழியத்தின்மீதான ஒரு பொதுவான சூற்றுக்கு, 11:1ஐக் காணவும்.)
 - யோவானின் விசாரிப்பு - மற்றும் இயேசுவின் பதில் (11:2-19).
 - இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை அவர் கடிந்து கொள்ளுதல், மற்றும் அவரை

ஏற்றுக்கொண்டவர்களை அவர் புகழுதல் (11:20-27).

(வ. 28-30ல் உள்ள மாபெரும் அழைப்பைக் கவனிக்கவும்.)

C. பகைமை தீவிரப்படுதல். (இந்தக் காலகட்டத்தின்போது, இயேசுவின் ஊழியத்தின்மீதான ஒரு பொதுவான கூற்றுக்கு, 14:34-36 மற்றும் 15:29-31ஐக் காணவும்.)

1. ஓய்வநாள் பற்றிய விமர்சனம் (12:1-13).
2. அவரைக் கொலை செய்யத் திட்டமிடுதல் (12:14).
3. எதிர்ப்பைத் தவிர்க்க முயற்சி செய்தல் (12:15-21).
4. அவர் பிசாசுகளின் தலைவன் மூலமாகக் குணமாக்குகின்றார் என்ற குற்றச்சாட்டு மீண்டும் கூறப்படுதல் (12:22-37).
5. ஒரு அடையாளம் தரும்படி அவரிடம் அறைகூவல் விடப்படுதல் (12:38-45).
6. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது இயேசுவுடனான உறவுக்கு ஒரு திறவுகோலாக உள்ளது (12:46-50).
7. இராஜ்யத்தின் உண்மை இயல்லைப் பற்றிய உவமைகள் (13:1-52).
8. நாசரேத்தாரில் இயேசு புறக்கணிக்கப்படுதல் (13:53-58).
9. யோவான் ஸ்நானனின் மரணம் (14:1-12).
10. ஜயாயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்தல் (14:13-21).
11. பேதுருவின் விசுவாசம் அலைவுபடுதல் (14:22-33).
12. கெனேசரேத்தில் குணமாக்குதல் (14:34-36).
13. கைகளைக் கழுவாதிருத்தல் பற்றிய விமர்சனம் (15:1-20).
14. காணானியப் பெண்ணொருத்தியின் மகனும் மற்றும் சிலரும் குணமாக்கப்படுதல் (15:21-31).
15. நான்காயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்தல் (15:32-39).
16. ஒரு அடையாளம் தரும்படி இயேசுவுக்கு மீண்டும் அறைகூவல் விடப்படுதல் (16:1-4).
17. பரிசேயர் மற்றும் சதுசேயர் ஆகியோரின் செல்வாக்குப் பற்றிய எச்சரிக்கை (16:5-12).

III. ராஜா புறக்கணிக்கப்படுதல் (16:13-27:66).

A. இயேசுவின் மரணம் முன்னுரைக்கப்படுதல்.

1. நல்ல அறிக்கை - மற்றும் இயேசுவின் மரணம் பற்றிய அவரது முன்னுரைத்தல் (16:13-28).
2. மறுஞபமாகுதல் - மற்றும் இயேசுவின் மரணம் பற்றிய முன்னுரைத்தல் (17:1-13).
3. பிசாச பிடித்திருந்த ஒரு பையனைக் குணமாக்குதல் - மற்றும் இயேசுவுக்கு வரவிருந்த மரணம் பற்றிய அதிகமான செய்திகள் (17:14-23).

- B. தேவைப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள் முன் எதிர்பார்க்கப்படுதல்.
1. வரிசெலுத்துதல் பற்றிய ஒரு கேள்வி (மற்றும் மீனுக்குள் நாணயம் என்ற அற்புதம்) (17:24-27).
 2. பின்னொகள் மற்றும் தாழ்மை பற்றிய அறிவுறுத்தல் (18:1-14; 19:13-15ஐயும் காணவும்).
 3. உறவுமுறைகள் பற்றிய அறிவுறுத்தல் (18:15-20).
 4. மன்னிப்பு பற்றிய அறிவுறுத்தல் (18:21-35).
 5. விவாகரத்துப் பற்றிய ஒரு கேள்வி (19:1-12).
- C. எருசலேமை நெருங்குதல் (19:1, 2ஐக் காணவும்).
1. செல்வந்தராயிருந்த ஒரு வாலிப அதிகாரி - மற்றும் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதால் கிடைக்கும் பலன்கள் (19:16-30).
 2. திராட்சத் தோட்டத்தில் வேலைக்காரர்களின் உவமை - மற்றும் இயேசுவின் மரணம் பற்றிய இன்னுமொரு முன்னுரைத்தல் (20:1-19).
 3. ஊழியக்காரராக இருக்க வேண்டியதின் அவசியம் - மற்றும் பிறருக்காக மரிப்பதற்கு இயேசுவின் விருப்பம் (20:20-28).
 4. பார்வையற்ற இரு மனிதர்கள் எரிகோவில் குணமாக்கப் படுதல் (20:29-34).
- D. கடைசி வாரம் தொடங்குதல்.
1. எருசலேமுக்குள் வெற்றிப் பிரவேசம் மற்றும் தேவாலயத்தைச் சுத்திகரித்தல், அதைத் தொடர்ந்து இயேசுவின் விரோதிகளால் விமர்சிக்கப்படுதல் (21:1-17).
 2. காய்க்காத அத்திமரத்தைச் சபித்தல் (21:18-22).
 3. கேள்விகளின் நாள் (செவ்வாய்க்கிழமை):
 - a. இயேசுவின் செயல்களுக்கான அதிகாரம் பற்றிய கேள்வி (21:23-27).
 - b. பிரதான ஆசாரியர்களையும் பரிசேயர்களையும் சுட்டிக் காட்டிய உவமைகள் (21:28-22:14).
 - c. இராயனுக்கு வரிசெலுத்துதல் பற்றிய கேள்வி (22:15-22).
 - d. உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய கேள்வி (22:23-33).
 - e. பிரதானமான கற்பணை பற்றிய கேள்வி (22:34-40).
 - f. இயேசுவின் விரோதிகள் ஒரு கேள்வியினால் வாய்டைக்கப்படுதல் (22:41-46).
 - g. வேதபாரகர், பரிசேயர் (மற்றும் எருசலேம்) மீதும் சாபங்கள் அறிவிக்கப்படுதல் (23:1-39).
 - h. எருசலேமின் அழிவு மற்றும் இரண்டாம் வருகை ஆகியவற்றைப் பற்றிய போதனை.

- (1) ஒரு வெளிப்படான செய்தி (24:1-51).
 (2) பத்து கண்ணிகைகளின் உவமை (25:1-13).
 (3) தாலந்துகளின் உவமை (25:14-30).
 (4) இரண்டாம் வருகை மற்றும் நீயாயத்தீர்ப்பு பற்றிய போதனை (25:31-46).
- E. முடிவு துரிதப்படுதல்.
1. இயேசுவின் மரணம் பற்றிய இன்னொரு முன்னு ரைத்தல் (26:1, 2).
 2. இயேசுவைக் கொல்வதற்கான சதித் திட்டம் வலுப்பெறுதல் (26:3-5).
 3. இயேசு பெத்தானியில் (அவரது மரணத்தின் முன் எதிர்பார்ப்பாக) அபிஷேகிக்கப்படுதல் (26:6-13).
 4. இயேசுவின் விரோதிகளுடன் (யூதாஸ்) சூழ்சி செய்தல் (26:14-16).
- F. பஸ்கா பண்டிகை ஆசரிக்கப்படுதல்.
1. பஸ்கா பண்டிகைக்கான ஆயத்தம் (26:17-20).
 2. யூதாஸ் காட்டிக் கொடுப்பது முன்னுரைக்கப்படுதல் (26:21-25).
 3. கர்த்தருடைய பந்தி ஏற்படுத்தப்படுதல் (26:26-29).
 4. சீஷர்கள் கைவிடுதலும் பேதுருவின் மறுதலிப்பும் முன்னுரைக்கப்படுதல் (26:30-35).
 5. கெத்செமனே தோட்டத்திற்குள் (26:36-46).
 6. இயேசு காட்டிக் கொடுக்கப்படுதலும் கைது செய்யப்படுதலும் (26:47-56).
- G. இயேசுவின் விசாரணைகள் சகிக்கப்படுதல்.
1. காய்பாவுக்கு முன்பாக (மற்றும் பேதுருவின் மறுதலிப்பு) (26:57-75).
 2. பிலாத்துவுக்கு முன்பாக (மற்றும் யூதாலின் தற்கொலை) (27:1-26).
- H. இயேசுவின் மரணமும் அடக்கமும் விவரிக்கப்படுதல்.
1. இயேசு அடிக்கப்பட்டு கொல்கொதாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுதல் (27:27-32).
 2. இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுதலும் அவரது மரணமும் (27:33-54).
 3. இயேசுவின் அடக்கம் - மற்றும் கல்லறை “பாதுகாக்கப் படுதல்” (27:55-66).

IV. ராஜா உயிர்த்தெழுந்தார் (28:1-20)!

- A. உயிர்த்தெழுதலின் அறிவிப்பும் பெண்களுக்கு இயேசு தரிசனமாகுதலும் (28:1-10).
- B. வெறுமையான கல்லறைக்கான பொய்யான “விளக்கம்” (28:11-15).

C. இயேசு தமது சீஷர்களுக்குத் தரிசனமாகுதல் - மற்றும்
பிரதான கட்டளை (28:16-20).²⁵

குறிப்புகள்

¹ஆயினும், அந்தப் புத்தகம் இந்தத் தலைப்பின்றி எப்பொழுதாவது கற்றுக்கு விடப்பட்டது என்பதற்கு நேர்மறையான ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. ²Eusebius Ecclesiastical History 3.34.16; Irenaeus Against Heresies 3.1.1. ³மத்தேயு ஒரு யூதராயிருந்தார்; வரிவசூலிக்கும் அலுவலகத்தில் பணியாற்றிய வர் என்ற வகையில் (மத்த. 9:9), இவர் அறிக்கைகளை எழுதுவதில் பழக்கமானவராக இருந்திருப்பார். ⁴சிலர், இவரது பிறப்புப் பெயர் வேலவி என்றும், இயேசு சீமோனுக்குப் “பேதுரு” என்று பெயர் கொடுத்தவாறே இவருக்கு “மத்தேயு” என்ற பெயரைக் கொடுத்தார் என்றும் நினைக்கின்றார்கள். ⁵வரிவசூலிப்பவருக்கு KJV மற்றும் தமிழ் வேதாகமங்களில் “publican” அதாவது, “ஆயக்காரன்” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ⁶Eusebius Ecclesiastical History 4.24.6. ⁷Merrill C. Tenney, New Testament Survey (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961), 142. ⁸Jack P. Lewis, The Gospel According to Matthew, Part 1, The Living Word Commentary Series, ed. Everett Ferguson (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1976) 9. ⁹பழை ஏற்பாட்டுக் குறிப்புரைகளின் எண்ணிக்கை எழுத்தாளருக்கு எழுத்தாளர் மாறுபடுகிறது, ஆனால் மத்தேயு சுவிசேஷுத்தில் மிக ஏராளமான பழை ஏற்பாட்டுக் குறிப்புரைகள் உள்ளன என்று எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றார்கள். ¹⁰Henrietta C. Mears, What the Bible Is All About (Glendale, Calif.: Gospel Light Publications, 1966), 355.

¹¹இராஜாக்கள் 19:16 வசனம், தீர்க்கதறிகள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கலாம். ¹²இந்த யோவானை “Baptist” (“ஸ்நானன்”) என்றே பல மொழிபெயர்ப்புகள் குறிப்பிடுகின்றன. “ஸ்நானன்” என்ற வார்த்தை வேதாகமம் எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நாட்களில் இருந்ததில் இருந்து மாறுபட்ட சொல்லர்த்தம் ஒன்றை இன்றைய நாட்களில் கொண்டுள்ளது. (Baptist) “ஸ்நானன்” என்பது, “ஞானஸ்நானம் கொடுக்கின்ற ஒருவர்” என்று நேரடியான அர்த்தம் தருகிற கிரேக்க வார்த்தை யிலிருந்து ஒலி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. The Revised Standard Version (the New Revised Standard Version ஆகிய மொழிபெயர்ப்புகள், The New Testament in the Language of Today என்ற புத்தகத்தில் வில்லியம் எஃப். பெக் அவர்கள் செய்கின்றது போலவே, “ஸ்நானன்” (Baptizer) என்றே மொழிபெயர்க்கின்றன. இது J. B. ரோத்தர் ஹாம் அவர்களின் The Emphasized New Testament: A New Translation என்ற புத்தகத்தில், “Immerser” (முழுக்காட்டுபவர்) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாடத்தொடரில் நான், யோவானை “the Baptizer” (ஸ்நானன்) என்றே குறிப்பிடுவேன். ¹³Eric W. Hayden, Preaching Through the Bible (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1964), 180. ¹⁴Glen Gray and Tim Woodroof, Look at the Book (Lincoln, Neb.: Lincoln church of Christ, 1988), 169.

¹⁵சில எழுத்தாளர்கள், மத்தை சுவிசேஷுத்தில் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் பற்றிய குறிப்புகள் ஒரு நாறு எண்ணிக்கைக்கு நெருங்கிய அளவில் இருப்பதாகக் கண்டறிந்துள்ளார்கள். ¹⁶சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களில் மத்தேயு மாத்திரமே “பரலோக இராஜ்யம்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். ¹⁷Gray and Woodroof, 169.

¹⁸நமது [பின்திய] பாடங்களில் நாம் இவைகளைக் கலந்துரையாடுவோம். யூதர்களின்மீது மத்தேயுவின் எதிர்மறை வலியுறுத்துதல்களையும் நாம் கவனிக்க முடியும். இயேசு வாக்குத்தக்தம் பண்ணப்பட்ட ராஜாவாயிருந்தார், ஆனால் அவர்

యూతర్కంల ఎత్తిరపార్తత వాకెయిలాన రాజువాయిగుక్కవిలలై, ఎనవే అవార్కంల అవరై పురుక్కణితతు విట్టార్కంల. ఇతన వివొవాక మతతోయ, యూతర్కగుక్కు ఎత్తిరాకప పుతియ ఏర్పాట్టిల కాజాప్పాక్కిర మికవుమ క్కుమెయాన కుఱ్రుక్కణాప పతివు చెప్తూసార్ (మత, 23జ్ఞక్ కాజావుమ).¹⁹ పించవరుమ అతికారఙ్కణిల్ జ్ఞంతు మాబెపరుమ ఉర్యాటలకంల కాజాప పాకిస్సన: (1) 5-7; (2) 10; (3) 13; (4) 18; (5) 24; 25.²⁰ నీంకంల “చైపె” (congregation) ఎన్ర వార్తతాతయై ఓరు ఓత్త వాక్కియ అట్టవణాప పుత్తకత్తిల కాజా విగ్రమపలామ.

²¹ “జ్ఞప ఆలయమ” (synagogue) ఎన్పతు “ఓన్రుక్కి వమిన్టత్తత్తతల” ఎన్రు అర్తతమ తగ్గిర కిరోక్కక క్కట్టు వార్తతాత ఓన్రిస్ ఔలిబెయార్పపాక ఉస్తాత, అంతే వెణొయిల ekklecia ఎన్రాసల “వెణొయె అష్ముక్కప్పట్టవార్కంల” ఎన్రు అర్తతప్పాక్కిరతు (వెరు వార్తతాతకణిల శొస్తువువెతస్సాసల, ఇవార్కంల ఓన్రుక్కట అష్ముక్కప్పట్టవార్కంల).²² Tenney, 145. ²³ Mears, 358-69. ²⁴ John Phillips, *Exploring the Scriptures* (London: Victory Press, 1965), 194-95. ²⁵ మతతోయ, మార్కు, ఔక్కకా మర్రుమ యోవాన ఆకియ పుత్తకంకణిల మీతాన పాటంక్కగుక్కు అవధ్రిల ఇయలపిం కారణమాక నూస వ్యుక్కమాన “ముటివురైయై” తగ్గవత్తిలలై. నీంకంల ఓవవొగ్గ ముఱైయుమ వరైక్కుర్లిపపై ముంణిర్హత్తియ పింపు, నీంకంల ఇంతప పుత్తకత్తాతస కురుక్కమాక మరుకణ్ణెనోట్టమిటియుమ పింపు ఆట్త పాటత్తిఱ్కాన పాటక్కగుత్తాత అర్థివిక్కవుమ విగ్రమపలామ.